

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **M. B.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2021, č. j. 144655/2021/KUSK,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2021, č. j. 144655/2021/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) změnil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 12. 2020, č. j. MÚBNLSB-OD-122854/2020-GEDAN (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním

provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, kdy jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, kdy dne 12. 6. 2019 v 16:28 hodin v obci X s motorovým vozidlem X, jehož je provozovatelem, byl spáchán dopravní přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a to tím, že nezjištěný řidič vozidla X nerespektoval dopravní značku IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče, nereagoval na výzvu umístěnou na vozidlo Městskou policií Úvaly. Za přestupek provozovatele vozidla byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 1 500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť je jeho výrok nesrozumitelný. Žalobce měl porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu porušením dopravní značky IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ a též tím, že stál s vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče. Podle žalobce značka IZ 8a nenormuje žádnou konkrétní povinnost, ale toliko mění působnost dopravních značek na ní vyobrazených tak, že končí až spolu s ukončením zónové značky. Práva a povinnosti z dopravní značky IZ 8a neurčuje tato značka, nýbrž dopravní značky na ní vyobrazené. Žalovaný ovšem neuvedl, jaké dopravní značky byly na značce IZ 8a vyobrazeny, tedy jaké dopravní značky v daném místě platily. Povinnost stát jen na vyznačených parkovacích stáních ani povinnost užít parkovací kotouč z dopravní značky IZ 8a nevyplývá. Žalobce přitom tuto námitku uplatnil již v odvolání, žalovaný ji ovšem vyhodnotil jako nedůvodnou a odkázal na fotografie založené ve správním spise, ze kterých se údajně podává, že je danou značkou omezeno stání, které je dovoleno jen na vyznačených místech, tj. dopravní značka B 29 s dodatkovou tabulkou „Parkování pouze na vyznačených stáních“ a parkování je povoleno jen na vyznačených stáních za podmínky umístění parkovacího kotouče, tj. dopravní značka IP 13b s dodatkovou tabulkou „7-17 hod maximálně dvě hodiny“. Žalobce s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-56, a ze dne 25. 6. 2015, č. j. 9 As 290/2014-53, namítal, že nedostatek výroku rozhodnu nelze zhojit odkazem na podklady založené ve spise, resp. odůvodnění.
3. Žalobce má zároveň za to, že mu je kladeno za vinu porušení dvou povinností, které ale nelze porušit kumulativně. Žalobce byl uznán vinným ze stání mimo vyhrazené stání bez parkovacího kotouče, avšak žalobce buď stál v místě, kde se vůbec stát nesmí, anebo v místě, kde se stát smí, ale musí se umístit parkovací kotouč. Podle žalobce tak správní orgány pochybily už v tom, že nedostatečně popsaly samotné jednání a nedostatečně konstatovaly, v čem spočíval skutek. Až pak by bylo možné přezkoumávat, zda jednání porušovalo tu či onu povinnost vyplývající z určité konkrétní dopravní značky. Podle žalobce uvažuje žalovaný nesprávně v tom, že když stojí vozidlo mimo vyhrazené stání, již nemůže dopadat povinnost k umístění parkovacího kotouče. Žalobce dovozuje, že v případě, je-li na zónové značce vyobrazena dopravní značka B 29 s dodatkovou tabulkou „parkování jen na vyznačených stáních“, pak zaparkuje-li se mimo vyznačené stání, je porušena dopravní značka B 29 vyobrazená na zónové dopravní značce, avšak zaparkuje-li se na vyznačeném parkovacím stání, pak jde *a contrario* o jednání dovolené. Pokud je na

zónové dopravní značka značka IP 13 b „Parkoviště s parkovacím kotoučem“, pak tato značka znamená, že stát je možné kdekoli, neboť tato značka označuje parkoviště. Není tedy možné, aby nějaké místo bylo zároveň označeno jako parkoviště, na kterém je možné parkovat (avšak jen za umístění kotouče), a zároveň aby na něm platil zákaz stání.

4. Nakonec žalobce namítal, že k předmětné dopravní značce nebylo vydáno opatření obecné povahy a jde tedy o nezákonně umístěnou dopravní značku. Žalobce má za to, že nelze řidiče trestat za porušení nelegálně umístěné dopravní značky a odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2016, č. j. 3 As 200/2015-37.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazoval na rozsudky Nejvyššího správního soudu, ze kterých dovozoval, že při zpochybnění důkazů obviněným z přestupku se přesouvá důkazní břemeno ze správního orgánu na obviněného a je to obviněný, kdo musí prokázat svá tvrzení. Podle žalovaného to je žalobce, kdo má povinnost svá tvrzení prokázat s tím, že pouze zpochybnění umístění dopravního značení není unesením důkazního břemene a zůstává tak pouze v rovině obstrukcí. Žalovaný také odkazoval na to, že byl žalobce v průběhu správního řízení zastoupen Petrem Kocourkem, který je spojen s osobami vytvářejícími účelové obstrukce v přestupkovém řízení. Žalovaný nesouhlasil s vytýkanými vadami výroku rozhodnutí, má za to, že obsahuje popis konkrétního místa přestupku, data a času a dále uvádí popis přestupku, za jehož spáchání je žalobce objektivně odpovědný. Žalobce podle žalovaného polemizuje pouze se znaky přestupku, nikoliv s přestupkem, kterého se dopustil. Žalovaný dále uvedl, že je nesporné, že význam zónové dopravní značky je dostatečně vyjádřen zákonem, přičemž vyhláška tento význam pouze přebírá a upřesňuje; v této souvislosti odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 6. 2021, č. j. 50 A 23/2020-65. Ve výroku napadeného rozhodnutí je výslovně uveden znak přestupku *„stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče“*, což je popis přestupku podle žalovaného dostatečně srozumitelný. Dále žalovaný uvedl, že je na značce vyobrazena zákazová značka B 29 zákaz stání, s dodatkovou tabulkou Parkování pouze na vyznačených stáních, informativní značka IP 13b parkoviště, na kterém řidič musí při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu počátku stání. Z fotografie vozidla je přitom nesporné, že žádný kotouč ani vyznačené stání se u vozidla nenachází. Žalovaný dále uvedl, že předmětná značka byla na daném místě umístěna minimálně v roce 2012. K tomuto tvrzení navrhol provést důkaz náhledem mapy.cz. Dále navrhol žalovaný provést důkaz výsledkem členů zasahující hlídky.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel dne 15. 10. 2019 od Městské policie Úvaly oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek ze dne 15. 10. 2019, konkrétně přestupek naplňující skutkovou podstatu § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že fyzická osoba jiným jednáním nesplnila nebo porušila povinnost – stání a zastavení – stání v zóně zákazu stání. Došlo k porušení dopravního značení IZ 8a parkování mimo vyhrazené parkoviště bez parkovacího kotouče, přičemž tohoto jednání se dopustil dosud neznámý řidič motorového vozidla X, za jehož provozovatele byl označen žalobce. Skutek byl zjištěn dne 12. 6. 2019 v 16:28 hodin. Přílohou oznámení jsou čtyři fotografie, dvě zachycují předmětné vozidlo a dvě zachycují umístěné dopravní značení, konkrétně dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“, na které byla vyobrazena dopravní značka B 29 „zákaz stání“ s dodatkovou tabulkou obsahující text „parkování pouze na vyznačených stáních“ a dopravní značka IP 13b „parkoviště

s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou obsahující text „7-17 hod maximálně 2 hod“.

7. Dne 20. 11. 2019 byla žalobci doručena výzva k uhrazení částky podle ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu z důvodu podezření ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že neznámý řidič nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče. Správní orgán I. stupně poučil žalobce o možnosti písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku.
8. Dne 24. 2. 2020 učinil správní orgán I. stupně záznam o odložení věci podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), protože správní orgán I. stupně nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
9. Dne 24. 2. 2020 doručil správní orgán I. stupně žalobci příkaz, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, když dne 12. 6. 2019 v 16:28 hodin v obci X motorovým vozidlem X, jehož je provozovatelem, byl spáchán dopravní přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že nezjištěný řidič nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
10. Dne 3. 3. 2020 byl správnímu orgánu I. stupně doručen prostřednictvím zmocněnce žalobce odpor, ve kterém zároveň žádal o sdělení všech oprávněných úředních osob ve věci za účelem posouzení případného podání námítky podjatosti. Plná moc nebyla připojena. Dne 5. 3. 2020 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k doplnění plné moci. Podepsaná plná moc byla správnímu orgánu I. stupně zaslána dne 16. 3. 2020.
11. Dne 16. 6. 2020 doručil správní orgán I. stupně předvolání k ústnímu jednání žalobci a dne 22. 6. 2020 doručil toto předvolání i zmocněnci žalobce.
12. Dne 26. 8. 2020 obdržel správní orgán I. stupně vyjádření k podkladům pro rozhodnutí a návrh na zastavení řízení, ve kterém žalobce prostřednictvím zmocněnce uvedl, že jednání obviněného není protiprávní a obviněnému není zřejmé, proč by měl být trestán ani není zřejmé, jakým jednáním byla porušena jaká právní povinnost.
13. Dne 26. 8. 2020 se konalo ústní jednání, na které se nedostavil ani žalobce ani jeho zmocněnec.
14. Dne 2. 12. 2020 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že porušil § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, když jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když dne 12. 6. 2019 v 16:28 v obci X s motorovým vozidlem X, jehož je provozovatelem, byl spáchán přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním

provozu porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tak, že nezjištěný řidič tohoto vozidla nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a paušální částka náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

15. Dne 28. 12. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno prostřednictvím datové schránky odvolání, jež nešlo jako příloha zprávy otevřít. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce prostřednictvím jeho zmocněnce k doplnění podání. Doplněné odvolání bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 6. 4. 2021. V odvolání namítal neurčitost výroku rozhodnutí, neboť není žalobci zřejmé, jakého protiprávního jednání se dopustil. Dále namítal, že není možné, aby byl uznán současně vinným ze stání mimo vyznačené stání a ze stání bez parkovacího kotouče. Podle žalobce jde o dvojici alternativních vzájemně se vylučujících jednání. Dále namítal, že ke značce IZ 8a není nikde zveřejněno opatření obecné povahy, z toho dovozoval, že je značka umístěna nezákonně a nemůže být za takové porušení trestán.
16. Dne 23. 11. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým změnil prvostupňové rozhodnutí, tak že doplnil ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu mezi ustanovení, podle kterých byla žalobci uložena pokuta.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

17. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
18. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., proto ani nepřistoupil k navrženému důkazu výslechem členů policejní hlídky a soud též nepřistoupil k navrženému důkazu náhledem mapy.cz, neboť ověření informace, zda byla dopravní značka umístěna na daném místě již před 1. 1. 2016, je pro věc bezpředmětná.

Posouzení žalobních bodů

19. Soud se nejprve zabýval žalobní námitkou, ve které žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nesrozumitelnosti výroku, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku.
20. Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným kromě náležitostí podle správního řádu uvede popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.
21. Podle § 8 odst. 2 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 84/2016 Sb. (dále jen „vyhláška č. 294/2015 Sb.“) informativní značky zónové označují začátek nebo konec oblasti, ve které platí příslušná ustanovení pravidel provozu na pozemních komunikacích vyplývající z právního předpisu.
22. Podle § 3 odst. 6 vyhlášky č. 294/2015 Sb., platnost zónové dopravní značky je ukončena značkou informující o jejím konci, není-li stanoveno jinak.

23. Podle § 3 odst. 7 vyhlášky č. 294/2015 Sb., platnost informativních značek označujících parkoviště končí 5 m před hranicí křižovatky, není-li způsob a uspořádání dovoleného stání vyznačen vodorovnými dopravními značkami nebo není-li platnost informativních značek označujících parkoviště ukončena jiným způsobem. Vjezd na místa ležící mimo pozemní komunikace nebo výjezd z nich platnost těchto dopravních značek přerušuje.
24. Podle přílohy č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb. informativní značka zónová s označením IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ označuje oblast, zejména část obce, kde platí výstraha, zákaz, omezení nebo příkaz vyplývající z příslušných vyobrazení značky nebo značek, pokud místní úpravou provozu na pozemních komunikacích uvnitř oblasti není stanoveno jinak. Dopravní omezení týkající se jen určitých vozidel, doby apod. se vyznačuje ve spodní části značek vhodným nápisem nebo symbolem. Značka může být provedena ve čtvercovém formátu. V případě, že je na značce vyobrazena příkazová nebo zákazová dopravní značka, má tato zónová dopravní značka charakter příkazové nebo zákazové dopravní značky.
25. Podle přílohy č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb. informativní značka provozní s označením IP 13b „Parkoviště s parkovacím kotoučem“ označuje parkoviště, na kterém řidič musí při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu měnit. Případný stanovený způsob stání se vyznačuje obdobně jako na značkách „Parkoviště“ vyznačujících způsob stání.
26. Podle přílohy č. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb. zákazová značka s označením B 29 „Zákaz stání“ zakazuje stání, tj. uvedení vozidla do klidu na dobu delší než je doba nezbytně nutná k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu. Je-li v dolní části značky v červeném kruhu uvedena doba, platí zákaz pouze v uvedenou dobu.
27. Ve výrokové části napadeného rozhodnutí, které měnilo výrok prvostupňového rozhodnutí je uvedeno: *„kterým se obviněný M. B., nar. X, bytem X, uznává vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, pro porušení ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, kdy jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, kdy dne 12.06.2019 v 16:28 hod. v obci X s motorovým vozidlem r.z. X, jehož je provozovatelem, byl spáchán dopravní přestupek dle ust. 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a to tím, že nezjištěný řidič motorového vozidla X nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče, nereagoval na výzvu umístěnou na vozidlo MěP Úvaly. Obviněnému se dle ustanovení § 125f odst. 4 ve spojení s ust. 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ukládá pokuta ve výši 1 500 Kč (slovy Jedentisícpětset korun českých)“*
28. Nejprve je třeba uvést, že popis skutku je slovním vyjádřením jednání přestupce, které musí označovat místo, čas a způsob spáchání skutku tak, aby nebyl skutek zaměnitelný s jiným jednáním. Jednotlivé skutkové údaje jsou totiž rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j 2 As 34/2006-73).
29. Skutková podstata přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je naplněna tehdy, nezajistí-li provozovatel vozidla, aby byly při užití tohoto

vozidla na pozemní komunikaci dodržovány v souladu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Mezi uvedená pravidla patří i pravidlo stanovené v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, podle kterého je každý povinen při účasti na provozu na pozemních komunikacích řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

30. Žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí popsal *způsob skutku*, kterým neznámý řidič nerespektoval dopravní značení tak, že „nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče.“ K tomuto soud uvádí, že dopravní značka IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ stanovuje pravidla pro konkrétní zónu podle toho, jaká dopravní značka je na ni vyobrazena, tj. informativní dopravní značka IZ 8a na sebe přebírá funkci značek, které vyobrazuje a může se tak stát namísto informativní značky i značkou příkazovou nebo zákazovou. Sama o sobě (bez vyobrazení náležité příkazové nebo zákazové dopravní značky) není ani příkazovou ani zákazovou dopravní značkou. Na předmětné informativní dopravní značce IZ8a byly vyobrazeny dvě další dopravní značky, a to informativní provozní IP 13b a zákazová B 29. Je proto třeba zkoumat, jaké pravidlo nezjištěný řidič porušil, zda porušil pravidlo stanovené informativní provozní dopravní značkou nebo zákazovou dopravní značkou, a zda mohl porušit pravidla a příkazy stanovené oběma značkami současně a jak se mělo toto porušení pravidel promítnout do výrokové části napadeného rozhodnutí.
31. Na předmětné informativní značce IZ 8a byla vyobrazena informativní značka IP 13b „parkoviště s parkovacím kotoučem“, která označuje parkoviště, na kterém musí řidič při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu měnit. Tato dopravní značka byla ještě opatřena dodatkovou tabulkou s textem „7-17 hod maximálně 2 hodiny“. Nejprve je třeba uvést, že pojem parkoviště označuje místo, kde je povoleno stání a zastavení (*srov. definici informativní značky provozní s označením IP 11a „parkoviště“ v příloze č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb. – pozn. soudu*), a ve spojení se symbolem parkovacího kotouče označuje takové místo, kde je povoleno stání a zastavení pouze za podmínky, že řidič umístí ve vozidle na viditelném místě parkovací kotouč a nastaví na něm dobu začátku stání. Účelem umístění parkovacího kotouče je umožnit kontrolu nepřekročení povolené doby stání. V projednávaném případě mohl na takto označeném místě stát řidič mezi 7-17 hodinou pouze 2 hodiny (mezi 17-7 hodinou tato maximální doba stání regulována nebyla, ale povinnost umístit parkovací kotouč zůstala zachována, neboť tím bylo možné zkontrolovat, že zde řidič sice stojí déle než 2 hodiny, avšak v době, kdy to je povoleno). Řidič tedy na základě této dopravní značky ví, kde smí zastavit a stát a dále má informaci o tom, že má současně na takovém místě povinnost umístit ve vozidle parkovací kotouč a označit na něm počátek doby stání, přičemž v projednávaném případě nesměl mezi 7- 17 hodinou překročit dobu stání 2 hodiny. Pravidla stanovená touto dopravní značkou může řidič porušit například tak, že zastaví sice na místě, kde má povoleno zastavit a stát, avšak neumístí ve vozidle parkovací kotouč, nebo překročí maximální povolenou dobu stání, nebo čas na kotouči do odjezdu změnit.
32. Pokud ovšem řidič zastaví nebo stojí na místě, které není označeno značkou IP 13b, nemá povinnost umístit ve vozidle parkovací kotouč, neboť již nemůže dodržet/překročit maximální povolenou dobu stání stanovenou na dodatkové tabulce, když stojí na místě,

kteře není touto maximální povolenou dobou stání regulováno. Takový řidič buď stojí na místě, kde nesmí zastavit a stát na základě jiných pravidel silničního provozu (např. na přechodu pro chodce nebo v působnosti dopravní značky B 29) a umístění parkovacího kotouče tak nemá žádný účel, neboť již neslouží k ověření, zda řidič nepřekročil maximální povolenou dobu stání (žádná taková doba povolena není, řidič v daném místě vůbec neměl stát) anebo stojí na místě, kde může zastavit a stát bez dalších omezení, proto nemusí ve vozidle parkovací kotouč umisťovat, protože není stanovena maximální doba stání a umístění parkovacího kotouče by bylo opět bezúčelné.

33. Informativní provozní značka IP 13b má informativní charakter, tj. informuje o tom, kde je zastavení a stání povoleno a za jakých podmínek [zastavení a stání může být obecně povoleno například za podmínky umístění parkovacího kotouče (srov. právě dopravní značku IP 13b), nebo za podmínky určitého režimu stání (srov. dopravní značku IP 11b-g), nebo za podmínky zaplacení poplatku (srov. dopravní značku IP 13c) apod.], avšak tato dopravní značka sama o sobě nezakazuje zastavení a stání na jiném místě (mimo působnost této značky). Pokud by totiž takováto značka zakazovala zastavit a stát mimo místa jí označená, nebylo by možné v silničním provozu zastavit a stát jinde, než kde by byly umístěny informativní provozní značky označující parkoviště, zároveň by bylo nadbytečné umístění např. dopravní značky B 29. Tedy ne každé místo, kde je možné zastavit a stát v souladu s pravidly silničního provozu, musí být označeno jako parkoviště (srov. ustanovení § 25 odst. 1 zákona o silničním provozu, které upravuje místa dovoleného stání, a naopak srov. i ustanovení § 27 zákona o silničním provozu, které zakazuje zastavit a stát na takto určených místech).
34. Soud uvádí, že ačkoli byla dopravní značka IP 13b vyobrazena na zónové dopravní značce IZ 8a, neznamená to, že by se jednotlivá pravidla dopravních značek vyobrazených na této informativní zónové dopravní značce automaticky kumulovala a působila současně v témže místě, resp. že by každé dílčí pravidlo bylo možné vymáhat kdekoli v uvedené zóně. Takový výklad by vedl i k nelogickému závěru, že by platilo pravidlo umístit ve vozidle parkovací kotouč i tam, kde by nebylo vyhrazené místo pro zastavení a stání a dokonce i v místě, kde by platil zákaz zastavení. V místě, kde platí zákaz stání, ovšem nemá umístění parkovacího kotouče žádný význam, protože řidič nemá v daném místě stát vůbec, neexistuje tak vymezená maximální doba stání, kterou by bylo možné prostřednictvím umístění parkovacího kotouče ověřit.
35. Žalovaný sice poukazoval na rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 6. 2021, č. j. 50 A 23/2020-65, a měl tak za to, že v celé zóně platí povinnost umístit ve vozidle parkovací kotouč, pro projednávanou věc ovšem není odkazovaný rozsudek přílehlavý, neboť se zabýval výkladem působnosti zákazové dopravní značky B 29 vyobrazené na informativní zónové značce IZ 8a a výkladu toho, zda je zákaz vyobrazený na takové dopravní značce ukončen nejbližší křižovatkou (srov. § 3 odst. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb.), přičemž soud dospěl k závěru, že se na ukončení takového zákazu neuplatní ustanovení § 3 odst. 6 vyhlášky č. 294/2015 Sb., tj. platnost zákazové dopravní značky vyobrazené na informativní zónové dopravní značce je ukončena až značkou informující o konci platnosti zónové dopravní značky, na které je vyobrazena. Ovšem této výklad neznamená, že by se pravidlo stanovené informativní provozní dopravní značkou IP 13b umístit ve vozidle parkovací kotouč uplatnilo kdekoli v označené zóně, ale uplatní se v dané zóně pouze tam, kde je vyznačeno místo pro stání (typicky vodorovnými dopravními značkami, srov. přílohu č. 8 část 4 vyhlášky č. 294/2015 Sb.).

36. Dále byla na předmětné informativní značce IZ 8a zobrazena zákazová dopravní značka B 29 „zákaz stání“, která zakazuje stání, tj. uvedení vozidla do klidu na dobu delší, než je doba nezbytná k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu. I tato dopravní značka byla doplněna dodatkovou tabulkou s textem „parkování pouze na vyznačených stáních“. Působnost tohoto zákazu tak byla v celé zóně, vyjma míst označených ke stání, která podléhala regulaci dopravní značkou IP 13b.
37. Informativní značka IZ 8a tak v souhrnu upravovala oblast, ve které má řidič povinnost na vyznačených parkovacích stáních umístit ve vozidle na viditelném místě parkovací kotouč a v době mezi 7-17 hodinou může na takovém místě stát maximálně dvě hodiny, a ve zbývajících částech oblasti platí zákaz stání v režimu značky B 29. Ačkoli platily obě tyto dopravní značky v celé zóně vymezené dopravní značkou IZ 8a, nemohla nastat situace, že by řidič jedním skutkem (stáním) porušil pravidla stanovená oběma dopravními značkami IP 13b a B 29 současně.
38. Pokud tedy stál nezjištěný řidič s vozidlem RZ X mimo vyznačené parkovací stání, stál v působnosti dopravní značky B 29. Nestál totiž na místě, kde by bylo povoleno zastavení a stání podle značky IP 13b a neměl tak ani povinnost umístit ve vozidle parkovací kotouč, protože nebyla na takovém místě povolena *žádná* doba stání. Účelem povinnosti umístit ve vozidle parkovací kotouč je umožnit ověřit, že řidič nepřekročil maximální dobu stání. Aby bylo stání *bez parkovacího kotouče* porušením dopravní značky IZ 8a ve spojení s IP 13b, musel by řidič stát na místě, na kterém je povoleno zastavení a stání, což ovšem vylučuje, aby stál takový řidič mimo vyznačené stání. Případně je možné uvažovat i o situaci, že by řidič současně s neumístěním parkovacího kotouče nerespektoval ani způsob vyznačeného stání a například na stání, které by dovoľovalo kolmé stání, by stál podélně. Takový řidič by sice stál na místě, kde je povoleno zastavit a stát (určitý úsek pozemní komunikace), avšak nerespektoval by stanovený způsob stání. Zároveň by tím ale neporušoval zákaz stanovený dopravní značkou B 29, protože v daném úseku pozemní komunikace bylo povoleno zastavit a stát, avšak jiným způsobem než konkrétní řidič učinil.
39. V projednávaném případě se žalovaný zmýlil, pokud měl za to, že povinnost spojená s působností dopravní značky IZ 13b, umístit ve vozidle parkovací kotouč, se vztahuje na celou oblast označenou informativní zónovou dopravní značkou IZ 8a. Tato povinnost je spojena vždy pouze s místem, kde je povoleno zastavit a stát. Žalovaný však měl zjevně za to, že i v místě, které bylo mimo vyznačené parkovací stání, platila pro řidiče povinnost umístit ve vozidle parkovací kotouč. Z výroku, který popisuje způsob spáchání přestupku tak, že *„nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče“* pak není i v důsledku tohoto nesprávného právního hodnocení jednoznačně seznatelné, jaké pravidlo nezjištěný řidič porušil, zda stál v působnosti dopravní značky IZ 8a ve spojení s B 29, pak ale neměl povinnost umístit ve vozidle parkovací kotouč a neumístění parkovacího kotouče by nemělo být jakkoli rozhodné pro konstatování viny a trestu, anebo stál sice na místě vyznačeného stání, avšak nepovoleným způsobem (např. místo kolmého stání by stál podélně), a navíc by neměl ve vozidle umístěn parkovací kotouč. V takovém případě by porušoval pravidla v působnosti dopravní značky IZ 8a ve spojení s dopravní značkou IP 13b. Ze správního spisu (fotografií připojených k oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek) ovšem není patrné, že by vozidlo stálo na místě vyznačeného stání

nepovoleným způsobem, tedy v místě, kde vozidlo stojí, není zřetelné žádné označení povoleného způsobu stání, které nezjištěný řidič nerespektoval a skutkový stav se jeví spíše tak, že řidič stál v místě působnosti dopravní značky IZ 8a ve spojení s dopravní značkou B 29 tj., kde platil zákaz stání, tj. uvedení vozidla do klidu na dobu delší, než je doba nezbytně nutná k nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu.

40. Z uvedeného výkladu je tak patrné, že v popisu skutku nepostačuje identifikovat zónovou dopravní značku bez uvedení značky/značek na ní vyobrazených, jimiž stanovená pravidla měl nezjištěný řidič porušit, neboť informativní dopravní značka IZ 8a sama o sobě pravidla stání neupravuje. A formulace „nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče“ nepopisuje porušené pravidlo dostatečně určitě, když z tohoto popisu skutku nelze jednoznačně identifikovat, zda bylo porušeno pravidlo stanovené dopravní značkou IZ 8a ve spojení s IP 13b, nebo dopravní značkou IZ 8a ve spojení s B 29. Dopravní značka IZ 8a až ve spojení s dopravními značkami na ní vyobrazenými stanovuje pro určitou zónu konkrétní pravidla stání. Je proto třeba ve výroku specifikovat, jakou konkrétní dopravní značku vyobrazenou na zónové dopravní značce IZ 8a řidič nerespektoval. V projednávaném případě tak dává soud žalobci za pravdu i v tom, že mu bylo nesprávně dáváno za vinu kumulativní porušení pravidel silničního provozu, které ovšem kumulativně porušit v daném případě nešlo. Pokud tedy nezjištěný řidič stál na místě mimo vyhrazené stání, stál v působnosti dopravní značky B 29 „zákaz stání“, tedy stál v místě, kde nebylo stání povoleno, a neplatila pro něho povinnost mít ve vozidle umístěn na viditelném místě parkovací kotouč, neboť povinnost mít ve vozidle umístěn parkovací kotouč se vztahuje toliko na místa, kde je zastavení a stání povoleno dopravní značkou IP 13b.
41. V této části je žaloba důvodná, neboť žalovaný neuvedl ve výroku napadeného rozhodnutí způsob spáchání skutku dostatečným způsobem, když neidentifikoval všechny dopravní značky, jež nezjištěný řidič porušil, a dále je žaloba důvodná i proto, že žalovaný vztahoval povinnost mít ve vozidle umístěn parkovací kotouč i na oblast, ve které bylo stání zakázáno. Žalovaný pochybil, když nesprávně vyhodnotil povinnost řidiče mít ve vozidle umístěn parkovací kotouč i na těch místech, na kterých nebylo povoleno zastavení a stání podle dopravní značky IP 13b „parkoviště s parkovacím kotoučem“. Žalovaný byl zároveň povinen uvést ve výroku napadeného rozhodnutí veškeré dopravní značky, jejichž pravidla nezjištěný řidič porušil. Informativní dopravní značka IZ 8a stanovuje výstrahu, zákaz, omezení nebo příkaz až ve spojení s dopravní značkou na ní vyobrazenou a pro řádný popis skutku musí být ve výroku rozhodnutí uvedeno i označení té dopravní značky vyobrazené na informativní dopravní značce IZ 8a, jejímž pravidlem se nezjištěný řidič neřídil.
42. Naopak jako nedůvodnou vyhodnotil soud námitku žalobce, že k dopravní značce IZ 8a nebylo vydáno opatření obecné povahy, neboť proti umístěnému dopravnímu značení byl žalobce oprávněn se bránit prostřednictvím návrhu na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a s. ř. s., avšak žádný takový návrh k soudu podán nebyl. Ze správního spisu soud ověřil, že dopravní značka IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ zobrazující dopravní značku IP 13b „parkoviště s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou „7-17 hod maximálně 2 hodiny“ a dále zobrazující dopravní značku B 29 „zákaz stání“ s dodatkovou tabulkou „parkování pouze na vyznačených stáních“, byla v daném místě spáchání

přestupku umístěna. Pravidla stanovená touto dopravní značkou se tak uplatnila. V této souvislosti odkazuje soud na závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 16. 3. 2022, č. j. 6 As 254/2020-32, ve kterém uvedl, že „[d]opravnímu značení, které má povahu opatření obecné povahy, v řízení o přestupku a v navazujícím řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku svědčí – tak jako jiným aktům veřejné moci – presumpce správnosti. Soudní ochrany proti němu je možné se domáhat výlučně v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s. ř. s. (viz např. rozsudek ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009 - 83; rozsudek ze dne 21. 8. 2014, č. j. 4 As 95/2014 - 40, bod 29; rozsudek ze dne 31. 7. 2018, č. j. 3 As 81/2017 - 33, bod 14). V případě, že by byla tato žaloba úspěšná a ke zrušení daného opatření obecné povahy by došlo s účinky ex tunc, tedy tak, aby se zrušení vztahovalo již ke dni spáchání přestupku, promítlo by se to i do řízení o přestupku, respektive řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 293/2017 - 26). Ústavní soud neshledal v této judikatuře žádný ústavněprávní deficit (usnesení sp. zn. III. ÚS 1728/18 ze dne 11. 9. 2018). I v situaci, kdy je zpochybňována řádnost procesního postupu, který vyústil v umístění dopravní značky, je třeba se soudní ochrany domáhat v řízení o zrušení opatření obecné povahy (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 3/2013 - 33, č. 3005/2014 Sb. NSS, týkající se přezkumu odstranění dopravní značky, aniž by formálně došlo ke změně opatření obecné povahy).“

43. V samém závěru žaloby projevil žalobce nesouhlas se zveřejňováním jeho osobních údajů a osobních údajů jeho zástupce na webu Nejvyššího správního soudu, přičemž výslovně uvedl, že se nejedná o žalobní ani kasační námitku, ale o upozornění výlučně určené pro Nejvyšší správní soud, a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. Vzhledem k tomu, že není tato argumentace směřována zdejšímu soudu, soud se jí nezabýval.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

44. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalovaný podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení, když neuvedl do popisu skutku ve výroku napadeného rozhodnutí veškeré dopravní značky, které nezjištěný řidič svým jednáním porušil. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Žalovaný zároveň pochybil, když nesprávně vyhodnotil působnost dopravní značky IZ 8a ve spojení s dopravními značkami IP 13b a B 29 ohledně povinnosti mít ve vozidle umístěný parkovací kotouč, neboť tato povinnost se nevztahovala na ta místa v uvedené zóně, která byla v působnosti dopravní značky B 29. V důsledku tohoto pochybení je napadené rozhodnutí nezákonné ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. Soud podle § 78 odst. 4 věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok I). V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
45. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, jeho odměnu je proto nutno navýšit o 1 428 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 %. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149

odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. srpna 2022

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně